

Danas crkva pred nas stavlja jednu osobitu svetkovinu: Svetkovinu Krista kralja svega stvorenja.

Ovu svetkovinu uveo je u Crkvu papa Pio XI. pred kraj 1925. g. Slavila se sve do drugog Vatikanskog sabora neposredno prije svetkovine Svih Svetih. Time se željelo naznačiti da Kristovo kraljevstvo svoju puninu i ostvarenje ima u nebeskoj slavi.

Nakon reforme liturgije na Drugom vatikanskom saboru (1962. - 1965.), u novom liturgijskom kalendaru svetkovinu Krista Kralja stavilo se na zadnju nedjelju u liturgijskoj ili crkvenoj godini. Time se htjelo poslati poruku: Kristovo kraljevstvo se živi već ovdje na zemlji. Ono je i te kako prisutno u životu crkve i životu vjernika. Ono se ostvaruje već ovdje na putu vjere, nade i ljubavi.

U čemu je narav ovoga Kristova kraljevstva najbolje nam poručuju današnja misna čitanja osobito čitanje iz proroka Ezekijela gdje prorok, nadahnut Duhom Svetim, opisuje Gospodina kao Dobrog pastira, Mesiju i kralja svojega naroda, koji će voditi Božji

narod u pravdi, miru, zajedništvu s Bogom i međusobnom.

Bit njegova kraljevstva je u ljubavi prema nama za koje On dragovoljno i slobodno daje svoj život, traži nas izgubljene i sve čini za našu sreću, vječnu sreću. On je dakle, kralj bez trona, žezla, vojske i sile. Isus je Mesija, pomazanik Božji, kralj ljubavi, istine, pravde, mira, milosti i slobode. Narav Isusova Kraljevstva, Božjeg kraljevstva, nebeskog kraljevstva je dakle u ljubavi. To je nova zapovijed koju nam daje Gospodin po kojoj nam je živjeti, rasti i činiti dobro.

Kada danas pogledamo suvremene vođe naroda, doista vidimo nesrazmjernost u odnosu na obećanja i na učinjeno, bolje rečeno neučinjeno. Malo je onih koji žele, hoće i služe onima koji su ih izabrali.

Danas je novac postao vrednota. Interes pokreće udruženja i tako nastaju klanovi, interesne skupine utemeljene da se sačuva vrijednost novca, a ne čovjek i njegovo dostojanstvo. Danas su ugrožene prave istinske vrednote Kristova kraljevstva. Ljudi se odriču svojih temeljnih uvjerenja radi prljava dobitka i časovita užitka. Kršćani su se dali zavesti duhom vremena i na mala vrata zlo se uvuklo među kršćane i u kršćanske obitelji koje su izgubile svoj identitet u današnjoj trci za imati.

Kristovo kraljevstvo je nadnaravna vrednota koja je i te kako potrebna današnjem čovjeku i današnjem društvu. Potrebno je obnoviti ljubav, zajedništvo, oproštenje, milosrđe, vjeru, nadu, zauzeti se za dar ži-

vota, zauzeti se za čovjekov život na svim razinama: duhovnoj, duševnoj i tjelesnoj. Božja ljubav obuhvaća, prožima i zahvaća svega čovjeka pod uvjetom da čovjek to želi i hoće. Tako i naša ljubav, uvažava slobodu drugoga i njegova prava, ali ne prestaje tražiti drugoga i nuditi mu sebe na dar da se tako obogatimo istinskim susretom i dobrotom mijenjamo ovaj svijet na bolje.

Na kraju krajeva uvijek je pitanje izbora aktualno. Nije samo aktualno svakih pet ili četiri godine, nego je i te kako aktualno svaki dan življenja. Izbori dakle, traju cijeli život. Opredijeliti se, izabrati Kristov put odricanja, žrtve i ljubavi prema čovjeku, znači izabrati put na kojemu je moguće ostvariti Kristovo kraljevstvo koje se upri-

sutnjuje u našem svakidašnjem životu i radu; dakako, uvijek svjesni one činjenice da Kristovo kraljevstvo ljubavi i milosti, pravde i mira u svojoj punini ostvarit će se u nebeskoj slavi. Ali, to ne znači da kao kršćani ne trebamo ništa činiti na ovoj zemlji. Kršćanin treba na ovoj zemlji proći putima ljudskim sijući sjeme dobrote i nade u vjeri i ljubavi te svojim svjedočenjem otkrivati lice Božje svima koje susrećemo.

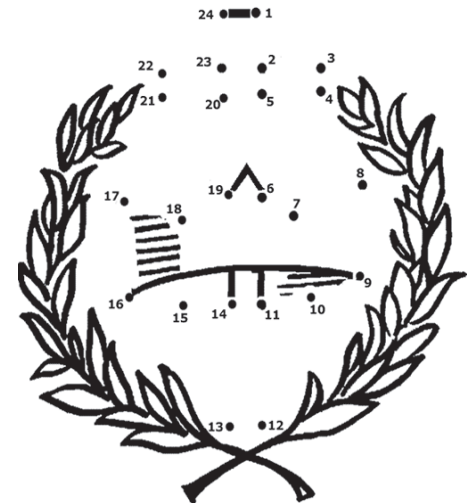
Kristovo kraljevstvo ostvaruje se u ljudskom srcu koje je puno Boga. Toliko je ispunjeno Bogom da zaista drugi prepoznaju prisutnost Božjega kraljevstva u našem svakidašnjem životu: našim riječima i djelima ljubavi prema Bogu i prema ljudima.

KRUNA NAŠEGA KRALJA

Nekom se mistiku u viđenju ukazao Gospodin ogrnut skupocjenim plaštem i sa zlatnom krunom na glavi. 'Pokloni mi se', zapovjedila je prikaza. No mistiku, zagledanom u raskošan plašt i dragocjenu krunu, duša je zatreperila od nelagode te je, umjesto da klekne, naglas izrekao misao koja mu se radala u mozgu: 'Nisi ti moj Gospodin! Kada bi bio on, glavu bi ti resila trnova, a ne zlatna kruna! Odlazi, sotono!' I prikaza se smjesta rasplinula i iščeznula."

Ova nam priča, na tragu onog što govori papa Franjo od početka svoga pontifikata, nudi i jasne kriterije za prepoznavanje Isusa Krista kojeg kao kralja nećemo i ne možemo prepoznati u onom što je bahato i samodostatno, već u onom što je ponizno i skromno. U tome je Isus Krist, zapravo, sličan razbojniku s kojim je zajedno raspet na križu i koji ga, kajući se, u njegovoj poniznosti i skromnosti prepoznaje kao svoga kralja.

Želimo li ga prepoznati kao kralja i biti prepoznati kao oni koji s njim kraljuju, i nama su potrebne one značajke poniznosti i skromnosti koje obilježavaju njega. Kristov put i Kristov način kraljevanja je i naš put, naš način kraljevanja. S trnovom, a ne zlatnom krunom na glavi, pozvani smo slijediti logiku njegovog kraljevstva za koje svaki dan molimo, a koja je i za nas drugačija od logike kraljevanja ovoga svijeta za kojom se tako često zanosimo.

Svemogući vječni Bože, svome ljubljenom Sinu
dao si svu vlast na nebu i na zemlji
i postavio ga glavarom cijelom svijetu.

Molimo, oslobodi sva stvorenja iz ropstva zla
da tebi jedinome služe i tebe bez kraja slave.

03.PROSINCA - PRVA NEDJELJA DOŠAŠĆA

- ☞ 09.00 – župna sveta misa
- ☞ 11.00 – sveta misa sa sudjelovanjem djece i roditelja
- ☞ 18.00 – večernja sveta misa sa sudjelovanjem mladih

TJEDNE OBAVIJESTI

- Radnim danima kroz tjedan svete mise su u 17.30
- Četvrtkom je klanjanje Presvetom sakramentu
- Subotom je misa u 7.30

SV.ANDRIJA APOSTOL - 30.11.

Sveti Andrija, kao i brat mu Šimun Petar, bijaše ribar na Genezaretskom jezeru u Kafarnaumu, kamo obojica dođoše iz rodne Betsaide. Prvi koji je od dvanaestorice pošao za Isusom bijaše baš Andrija, zato je on i nazvan "prvopozvani". Uz njega je bio i sveti Ivan Evanđelist. Oni su bili najprije učenici Ivana Krstitelja koji je propovijedao skori dolazak Mesije. Kad je na Jordanu upro prstom na njega, Andrija i Ivan, kao pravi idealisti, približiše se k Isusu u jednostavnosti srca, onako spontano, a on ih je tako i prihvatio. Andrija je k Isusu brzo doveo i svoga brata Šimuna, zato ga evanđelisti Matej i Luka u apostolskom zboru stavljaju odmah iza Šimuna Petra. Za Andrijinu mučeničku smrt na takozvanom Andrijinu križu u obliku slova X znamo jedino iz jednog spisa, zvana Passio, u kojem je opisano apostolovo mučeništvo. Predaja veli da je bio raspet u Ahaji u gradu Patrasu, odakle su mu relikvije prenesene u Carigrad, a zatim u Amalfi u Italiju. Svečeva glava bila je god. 1462. prenesena u Rim, a vratio ju je natrag grčkim pravoslavnim vjernicima papa Pavao VI. Spominjemo kao naročito pouzdan povijesni podatak da se blagdan sv. Andrije slavio 30. studenoga već u doba sv. Grgura Nazianskoga, dakle, u drugoj polovici IV. stoljeća.

Nedjeljni liturgijski listić

SVETKOVINA KRISTA KRALJA

26. STUDENOGA 2017.

ŽUPA GOSPE U SITI - STROŽANAC

217

god. V :: br. 217.

NEDJELJNA PORUKA

DAN RAZLUČIVANJA

Premda se o Drogom Kristovom dolasku obično govori kao o sudnjem danu, današnje evanđelje nam pokazuje da će to biti – dan razlučivanja. Bog će procijeniti naše živote i po onome za što smo se opredijelili Bog će nas razvrstati, odnosno razlučiti jedne od drugih.

Bog ne gleda vanjštinu, nego ono što je u čovjekovom srcu. I koliko se ljubav koju nosimo u srcu prenosi u naše živote i činjenje dobra.

Da Krist danas dođe, što bi našao u tvom srcu?

Kako se možeš pripremiti na drugi Kristov dolazak?

IZ EVANĐELJA PO MATEJU

Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.

Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjev i dadoste mi jesti; ožednjev i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljev i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.' [...] Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!'